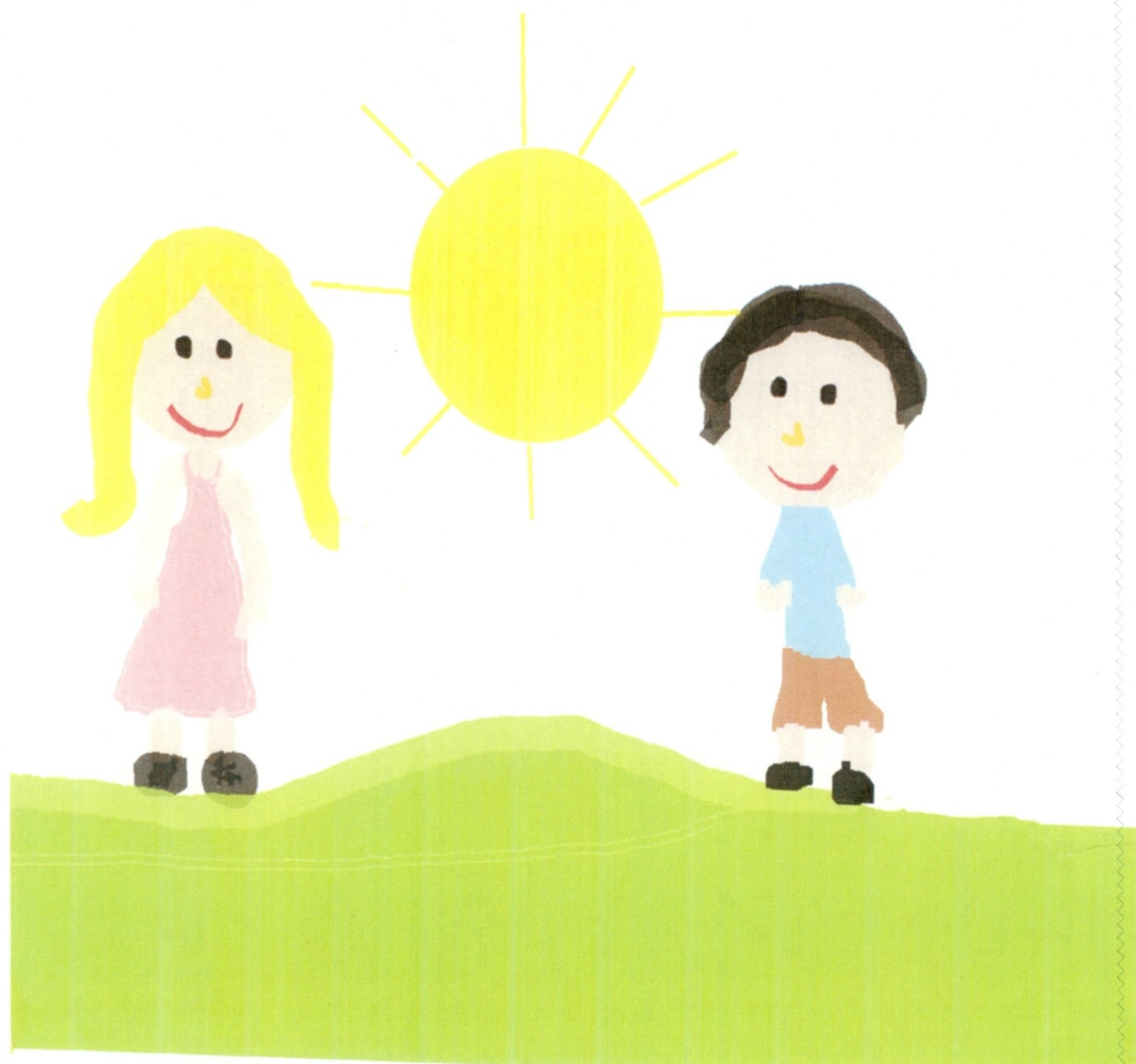

GLASILO OŠ BREG

UTRINKI

Nika Kapele, 5. a

Oktobrski pozdrav

Oktober ali vinotok je deseti mesec v gregorijanskem koledarju in drugi mesec v šolskem letu. Letošnji je bil še posebej prijazen, saj sonas sončni žarki nenehno spominjali na tople poletne dni in nam dopuščali, da smo se greli na šolskih klopcih.

Vinogradniki so pospravili grozdje v tekočo obliko, kostanji so popadali z dreves in Brežani smo jih pridno nabirali. Gozdni obiskovalci so z nasmehom preštevali užitne gobe in razmišljali, na kakšne načine jih bodo lahko pripravili in ponudili tistim, ki jih raje okušamo kot nabiramo.

Praznovali smo učenci in učitelji—teden otroka in svetovni dan učiteljev. Izvedli smo veliko različnih dejavnosti, aktivno začeli izvajati interesne dejavnosti in pridobili prve ocene. Torej smo zaposlili svoje možganske celice in jih nahranili, da ne bi zaspale.

Novinarji smo pridno beležili in zbirali novičke, vi pa ste pridno pošiljali literarne in likovne prispevke. Zato si vsi skupaj zaslužimo prvi počitniški oddih—jesenske počitnice. Izkoristimo jih vsak po svoje in si naberimo energijo, ki jo bomo v naslednjem mesecu še kako potrebovali. Prižgite svečke tistim, ki se jih radi spominjate. Se beremo v novembru.

Šolski novinarji z mentoricama Simono Kornik in Helgo Mihelač

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

O,mesec oktober.

Kar naprej si dober.

Ti poskrbiš, da v denarnici ostane vsaj drobiž.

Otroke s počitnicami razveseliš.

Branje grozdja in knjig nam dovoliš.

Enkrats kostanji nas zasvojiš.

Resposkrbiš, da smeh vsem razdeliš.

VRTILJAK BREŠKIH DOGODKOV

RADOSTI IN STISKE ODRAŠČANJA – Teden otroka

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga na priporočilo ZN obeležujemo vsak prvi teden v oktobru. Letos je to od 1. do 7. oktobra.

Letošnji TEDEN OTROKA je potekal pod motom RADOSTI IN STISKE ODRAŠČANJA. Tema je bila izbrana iz sporočil Nacionalnega otroškega parlamenta in analize klicev na TOM telefon otrok in mladostnikov.

To je čas, ko otrokom in mladostnikom prinese vrsto prostočasnih razvedrilnih, zabavnih in ustvarjalnih dogodkov. S pomočjo različnih organizacij, ki nam odpirajo svoja vrata, nam je omogočeno nešteto brezplačnih vodenih ogledov, kino in gledaliških predstav, bralnic in različnega druženja. Širša javnost pa se ta teden še bolj opozarja na kršenje otroških pravic, ki so v času finančne krize še bolj pogoste in izrazitejše.

Tako so lahko letos predšolski in osnovnošolski otroci iz raznih krajev po Sloveniji obiskali in si ogledali Gasilsko brigado, Reševalno postajo, Železniški muzej, televizijski hiši Radio in televizija Slovenija in POP TV, filmske projekcije in gledališke predstave.

Na Ptujju smo si lahko ogledali dve predstavi animiranega filma Hiša pravljic v Mestnem kinu Ptuj. Na Ptujskem gradu smo lahko poslušali Zgodbe o tradicionalnih pustnih maskah. V nedeljo, 7. oktobra, je bila na Ptujskem gradu prireditev Mini muzikanti, kjer smo lahko poslušali zgodbo o vitezu Valterju, spoznali slovenska ljudska glasbila, izdelali ropotuljo in si ogledali največjo zbirko glasbil na Slovenskem.

Tudi na naši šoli nismo pozabili na naše male junake. Učiteljice prve triade so jim pripravile zares poseben dan.

»Teden otroka smo v prvi triadi preživljali veselo, razigrano, v vsakem oddelku na svoj in zanimiv način.

Zaključili smo ga v petek s skupnimi delavnicami, na katere so se otroci vključevali po svojih željah in interesu.

Na voljo so imeli športne igre v telovadnici, kjer so se preizkusili v obhodni vadbi, igralnico z vsemi igračami in igrami, ki jih imamo na šoli, "razredni kino" s filmsko predstavo in kuhanje, kjer smo pripravili odlične čokoladne kroglice, s katerimi smo se ob koncu tega dne v šoli vsi posladkali, je povedala učiteljica 1. razreda, Mojca Vodušek. Fotografije so dokaz, da so se učiteljice in učenci imenitno zabavali.

Tea Ladič

Alenka Goljevšček: Če zmaj požre mamo

V tednu otroka smo učenci 5. a pri slovenščini spoznali zanimivo dramsko besedilo in se skupaj z učiteljico dogovorili, da bomo imeli v razredu gledališče. Nekaj dni smo imeli čas, da se besedilo naučimo na pamet, tako, kot to počnejo pravi igralci. Pripravili smo tudi sceno in se oblekli v oblačila, ki so prikazovala naše vloge. Najprej smo igrico zaigrali naši učiteljici, kasneje pa še učencem 1. in 2. razreda. Ti so pokazali navdušenje in nas nagradili s ploskanjem.

Z nastopom smo bili vsi zadovoljni, zato upamo, da bomo še večkrat lahko gledališki igralci.

Lana Žgeč

Šolske volitve za predsednika šolske skupnosti

Tudi na naši šoli se je začutil predvolilni utrip. Potekale so namreč volitve za predsednika Šolske skupnosti. V boj so se podali Tomaž Gojčič, Jure Satler in Gašper Bračič. Člani komisije so bili člani šolske skupnosti.

Med kandidati je manjkal Tomaž Gojčič, zato sta se za stolček predsednika potegovala le 2 kandidata, Gašper Bračič in Jure Satler. Za las je zmagal Gašper Bračič, Jure Satler pa je žal izgubil.

Vizija predsednika šolske skupnosti Gašperja Bračiča je, da bi učenci v šolo hodili z veseljem in da bi se učenci počutili čim bolj udobno in zabavno.

Jan Drevenšek

Akcija Rdečega križa

Akcija Rdečega križa je potekala na OŠ Breg od 15. do 24.10.2012.

Bila je zelo uspešna, saj je sodelovalo kar osem razredov od petnajstih.

Zbirali so oblačila, igrače, obutev in šolske potrebščine. Oddali so jih na občinski odbor Rdečega križa, šolske potrebščine pa bodo razdelili med otroke, ki jih nujno potrebujejo.

Hana Resman

Literarni dogodek pred ptujsko knjižnico

PRAVLJICE OD A DO Ž

15.10.2012 smo se učenke osmih razredov Kaja Vorih, Kaja Smolinger, Eva Menhart, Tjaša Kodrič, Nikita Grandl Meznarič in Mojca Šeruga, skupaj s knjižničarko Anjo Tikvič podale na literarni potep v knjižnico Ivana Potrča na Ptuju. Tam je bil tudi Feri Lainšček. Najprej je opravil intervju, nato so prebrali še nekaj njegovih del. Tudi učenci smo prišli na svoj račun - prebrali smo svoje pravljice in dobili dela Ferija Lainščka z njegovim podpisom. Učenke osmih razredov smo se veliko naučile o življenju pesnika in pisatelja in bile vesele podarjene knjige Barvice.

Mojca Šeruga

Še zadnje priprave pred nastopom ...

... in pravljica o princeski je zaživela.

Kostanjev piknik

Kostanjev piknik se je odvijal 19. 10. 2012. Piknik je bil razdeljen po vzgojno-izobraževalnih obdobjih. Učenci prvih treh razredov so imeli piknik 3. šolsko uro, učenci od 4.-6. razreda 4. šolsko uro in učenci od 7.-9. razreda 5. šolsko uro. Na pikniku so nas postregli s kostanji in sokom. Učenci smo lahko igrali elementarne igre-skrivanje, lovljenje in igrali športne igre kot so nogomet, košarka...

Jan Drevenšek

»ŠIRIM OBZORJE«

V projektu **Simbioz@**, ki je potekal od **15. do 19. oktobra 2012**, je sodelovala tudi naša šola. Gre za izobraževanje računalništva in mobilne telefonije starejših oseb.

Projekt Simbioz@ e-pismena Slovenija je prvi vseslovenski prostovoljski projekt za dvig računalniške pismenosti starejših in se odvija že drugo leto zapored. Osrednji namen akcije je omogočiti starejšim pozitivno izkušnjo z računalnikom, okrepiti njihovo samozavest in jih motivirati za nadaljnje učenje in uporabo, mladim pa približati pomen prostovoljstva in medgeneracijskega sodelovanja. Na našo šolo je prišlo 12 starejših občanov, ki so se z veseljem učili računalniških spretnosti. V tednu projekta so se naučili uporabljati Facebook, Gmail in Word. Učenki 8. b razreda sva se odločili, da bova intervjuvali eno od starejših občanek, ki se je odločila za to izobraževanje. Njeni odgovori so nama razkrili, da je bila zelo zadovoljna.

1. KAKO TO, DA STE SE ODLOČILI ZA TA IZOBRAŽEVALNI PROJEKT?

Da bila povezana z svetom, da bi se lahko pogovarjala z družino.

2. KAKO SE POČUTITE NA TAKO SLAVNI ŠOLI, KOT JE NAŠA?

Počutim se zelo lepo.

3. STE SE ŽE VELIKO NAUČILI?

Ja.

4. STE ŽE PREJ IMELI KAKŠNE IZKUŠNJE Z RAČUNALNIKI?

Ja, saj sem delala na osnovni šoli, ampak je že to zelo dolgo nazaj. Tehnologija pa je šla naprej.

5. VAS JE TO IZOBRAŽEVANJE NAVDUŠILO?

Ja.

6. STE ZADOVOLJNI Z MENTORJEM?

Ja, zelo. Ko sem pred približno 10-imi leti obiskovala tečaj, nas niso skoraj nič naučili. Zdaj pa se je to vse spremenilo. Mentor nam zelo pomaga in se veliko naučimo.

7. ZAKAJ SPLOH UPORABLJATE RAČUNALNIK?

Da širim obzorje, se pogovarjam z družino, prijatelji in se izobražujem.

8. ŠE OB KONCU ŽELITE KAJ POVEDATI UČENCEM NAŠE ŠOLE?

Želim jim veliko uspeha in zadovoljstva ter uspešno in veselo šolsko leto.

Anja Kamenšek in Mojca Šeruga

DAN REFORMACIJE ALI DAN VARČEVANJA

Bližajo se jesenske počitnice in priznati moramo, da sta prva šolska meseca neverjetno hitro minila. »Krompirjeve počitnice« - hecno, krompir imam že dober mesec spravljen v shrambi – bo zaznamoval praznik, na katerega mora biti ponosen prav vsak prebivalec naše ljube domovine. Ja, ja. Vas že vidim, kako zavijate z očmi. Še ena šolska lekcija. Kot da ni tega dovolj že pri pouku. Saj vas ne mislim moriti. Res ne. Samo malo bi potrkala na narodovo zavest in vas spomnila, da je 31. oktober takšen dan. A dan varčevanja? Tudi to. Ampak govoriti o varčevanju v tem varčevalnem času ... Raje varčujmo. Vendar nikar z branjem. Tukaj se varčevanje ne obnese. Preverjeno. Vzemite v roke dobro knjigo – saj ni treba, da je tista s seznama za domače branje ali Bralno značko – in se spomnite našega velikega reformatorja, zaradi katerega lahko beremo knjige v slovenščini. Pa naj zveni še tako zaneseno, začelo se je prav z njim in ves čas teče beseda o njem. Le o kom? O Rodoljubu Ilirskem. Ste se začudili? Do zdaj ste bili prepričani, da je Primož Trubar tisti, ki je položil temelje slovenskemu knjižnemu jeziku. Zdaj pa naenkrat kar Rodoljub ... kako že? Veste, Primož Trubar se je v davnem času trudil za nas in pisal knjige, ko ne bi smel. Zato se je skrival za tem imenom. Njegov nemški kolega, Martin Luther, pa je 31. oktobra 1517. leta na vrata cerkve v nemškem mestu Wittenberg pribil list s 95 tezami, s katerimi je obsojal tedanje ravnanje rimskokatoliške cerkve. Samo toliko. Da boste vedeli, zakaj reformacija ravno na ta dan.

Želela sem vas vsaj malo razsvetliti. Takšna pač sem. Učiteljica. Saj poznate tisto - več znaš, več veljaš. Naj vas spremlja še nekaj – kdor knjige rad bere, cekin s tal pobere. Pridno pobirajte cekinčke – ni kaj, primerno za dan varčevanja – in si z branjem napolnite svoj mošnjiček znanja.

Presenečena sem nad ugotovitvijo, kako krasno se ujemata dan reformacije in dan varčevanja. Kateremu boste dali prednost? Odločitev je vaša.

Helga Mihelač

1. šolski ples

Tudi na OŠ Breg smo imeli ples v oktobru, natančneje 27. oktobra. Priredili so gaučenci 9. razreda in je bil predpriprava na ples čarovnic, ki ga prirejajo po vsem svetu 31. oktobra. Udeležili so se ga lahko učenci od 6.-9. razreda. Odvijal se je v šolski garderobi. Na plesu je bilo poskrbljeno za pijačo in jedačo. Na razpolago so bili mafini, voda zokusom in svetlikajoče lučke.

Jan Drevenšek

Zabava je bila odličen uvod v počitnice!

Noč čarovnic ali HALLOWEEN

IMENUJEMO NOČ IZ 31. OKTOBRA NA 1. NOVEMBER, PRAVZAPRAV PREDSTAVLJA VEČER VSEH SVETIH OZIROMA VEČER PRED VSEMI SVETIMI. PRI TEM SE LAHKO TUDI NAŠEMIMO V ČAROVNICE IN POŠASTI. KO JE NOČ ČAROVNIC, NAVADNO IZREŽEMO BUČE V STRAŠEN OBRAZ.

Verzi za noč čarovnic

Danes je poseben dan, ko čarovnice kot si ti pridejo na plan. Zajahaj metlo in odleti stran, da končno rešim te se za vsaj en dan.

Polonca Škerget

Zadeva: Vabilo na polnočni polet

Drage čarovnice!

V sredo, 31. 10., je naš praznik. Vabljene ste na polet z metlo kot vsako leto. Kje? Ob 24. uri na istem mestu.

Čarovnica Bučura,

koordinatorica polnočnega poleta

POLNJENE BUČE

Poznate polnjene buče? Ste jih že jedli? Poznam dober recept. Poskusite.

SESTAVINE: 4 kosi

Buča

Sol

Krompir 300g

Por 1 kos

Paradižnik - suh, v olju 150g

Svinjina - pleče 500g

Čebula 1 kos

Timijan

Zelenjavna juha 200ml

Sladka smetana 150ml

Maskarpone 100g

Poper

Parmezan

PRIPRAVA:

Izberemo 4 manjše buče, jih operemo in jim odrežemo pokrove. Nato jih izdolbemo. Damo jih v slano vodo in jih kuhamo 5 minut.

Krompir olupimo, narežemo na kocke in ga skuhamo v slani vodi. Nato ga odcedimo.

Por, paradižnik in svinjsko meso narežemo.

V ponvi segrejemo malo olja v katerem so bili suhi paradižniki in na njem popečemo meso.

Dodamo por, paradižnik in krompir. Vse skupaj dušimo nekaj minut.

Čebulo olupimo in sesekljam.

V drugi ponvi segrejemo malo olja v katerem so bili suhi paradižniki in na njem prepražimo čebulo in timijan. Prilijemo zelenjavno juho, sladko smetano in dodamo mascarpone. Solimo in popramo. Omako pustimo vreti 15 minut.

Buče napolnimo z nadevom iz mesa in zelenjave, prelijemo s smetanovo omako in potresemo z naribanim sirom.

Pečemo 20 minut na 200° C.

Polonca Škerget in Eva Vidovič

MALE LITERARNE ZVEZDICE IN LIKOVNI UTRINKI

Anka in njena zlata roža

Nekega dne je Anka šla na travnik. Nabirala je rože za bolno babico. Na enem kupčku so bile rože, ena lepše od druge. Bile so rumene, bele, modre, oranžne, rdeče in vijolične rože. Ne daleč stran je bila ena samcata zlata roža. Anka je rekla: "Ta roža bo pa moja." Takoj jo bom odnesla domov, da ne ovenela. Odšla je domov. Med potjo je srečala lačnega zajčka. Zajček je vprašal Anko, če ima kakšen korenček. Anka mu je rekla, da ima samo še dva, ker pa se zajček Anke usmilil, mu je rekla: »Izvoli, ta dva korenčka sta zate.« Zajček je poskočil od veselja. Zajček je vprašal Anko: »Ali greš k babici???« »Ja, grem, ker je bolna«, je rekla. »Izvoli, tole pecivo ji daj.« Anka je šla domov. Ko je prišla domov, jo je mamica vprašala, če je nabrala kaj rož??? Ja, celo tri šopke, ji je odgovorila. En je zame, drugi zate in eden za bolno babico. Anka je rekla: »Zdaj pa grem k babici, nesem ji pecivo in ta lep šopek.« Šla je k babici. Ko je prišla notri, jo je pozdravila. Na mizo ji je dala šopek in pecivo ter ji rekla, da ji zajček pošilja pecivo. Anka je šla do postelje in sta se objele. Babica je bila zelo srečna, da je prišla Anka na obisk k njej.

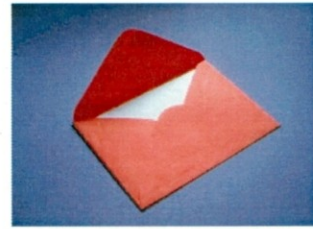
Iva Hojnik, 5. a

Kako skrbim za naravo

Mala dejanja lahko veliko prispevajo k bolj čistemu in zdravemu okolju. Doma kuhamo v pokritih posodah, ker je čas kuhanja krajši, poraba električne energije pa manjša. Šolske zvezke, ki jih ne napolnim, uporabim za risanje in igro. Zbiram star papir za recikliranje. S tem ohranjam gozdove in varčujem z energijo. Eno drevo lahko v enem letu prečisti petindvajset kilogramov onesnaženega zraka. Ugašam luči, ko zapustim prostor. Zapiram pipe v kopalnici in kuhinji. Doma se prham in ne kopam, kajti s prhanjem porabim manj vode. Če nihče ne gleda televizije, jo ugasnem. Doma imamo različne koše, v katere ločujemo odpadke. Sodelujem na čistilni akciji, ki jo v našem kraju izvedejo meseca aprila. Kolesarim in pešagam, ker tako ohranjam čisti zrak in ne onesnažujem okolja. Rože pa zalivam z deževnico.

Anej Predovnik, 4. b

PISMA DOMOV

Lani odšla sem v Piran,
kjer ni nikoli nihče bolan,
a vseeno od doma je daleč stran.

Domov si čimprej želim,
da svoj rojstni dan proslavim
in veliko ljubezni domačih dobim.

Vedno pa pišem domov
ter zraven priložim pokrov,
da doma se me spomnijo vsi
in ostanejo brez skrbi.

Ko pa končno pride čas,
da vrnem se domov,
a zraven zdaj ne gre pokrov.

Samo še pot preživim
in že se doma veselim.

Kaja Vorih, 8. a

Kako jaz skrbim za zdravo in čisto naravo?

Brez narave ne moremo živeti - to je dejstvo. Naša družina ima naravo zelo rada. Zato si prizadevamo k njeni čistoči. V šolo hodim peš, da ne onesnažujemo zraka z avtomobilskimi izpuhi. Tako naredim nekaj tudi za svoje zdravje. Doma odpadke skrbno ločujemo. Papirne ostanke, ki nastanejo pri mojem delu, dajem v škatlo za papir. Na nogometni tekmi dobimo platenko z vodo, ki jo doma odložim v rumeno vrečo za plastiko. Jeseni grabljam listje, ki ga dam na kompostnik. Ko gremo v gore, nosimo v nahrbtniku malico. Ko pomalicamo, vse papirčke in ostanke embalaže spravimo v nahrbtnik. Med nakupovanjem imamo vedno nakupovalno torbo. Tako se izogibamo polivinilnim vrečkam. Papirčke od bonbonov vedno odvržem v koš.

To je moj prispevek k čisti naravi.

Lan Šket, 4.b

OSVAJALEC MROŽ

Mrož je prišel na dopust v Portorož. Ko se je odpravil v sobo, je kovčke odložil in se namestil v kopalnici. Bil je bogat in eleganten. Ko se je odpravil na plažo, se mu je zgodilo nekaj lepega.

Odloži vse stvari –sončnik, brisačo in torbo, stopi bliže k morju in zagleda ribo Ribo. To je bila ljubezen na prvi pogled. Od takrat naprej je delal vse mogoče stvari. Skakal je s trimetrške skakalnice na glavo, se boril z morskim psom in Ribo na koncu le povabil na večerjo v morju.

Med večerjo jo Mrož vpraša: »Veš, malo sem premišljeval ... bi se poročila z mano?«

»Seveda,« se razveseli Riba.

Ugrizne še v zadnji kos , nakar jo začne vleči na površje. Ujela se je na ribiški trnek.

»Neeeee!« odmeva po širnem morju.

Mrož je tako jokal, da se je gladina morja zvišala za cel meter. Pravijo, da je zato nastala plima.

Luka Planinc, 6. b

PRINCESA BELLA

Nekoč, za devetimi gorami in devetimi vodami sta živela Kralj in Kraljica. Ljudje v mestu so bili veseli, živahni, radi so plesali in njihove hiše so bile okrašene s cvetjem . Vsi so si zelo želeli naslednika, saj so vedele, če ne bo naslednika se bo izpolnilo temačno prekletstvo, ki ga pozna le čarovnica.

Tako so minevali meseci in leta in meščani so bili vse bolj vznemirjeni, saj ni bilo ne duha in ne sluha o nasledniku. Ko pa so meščani že čisto obupali, so zazvonile fanfare in je grajski sel na mestnem trgu sklical vse meščane. In z veseljem je dejal:

» Dragi meščani , tukaj smo se zbrali, da vam povem veselo in zelo pomembno novico. Kraljica je noseča!!!«

V mestu je takoj zavladalo veselje in od dneva novice se je vse dni plesalo in pilo. In minilo je sedem mesecev in sedem noči. V zadnjih treh dnevih je kraljica hudo zbolela. Ko jo je grajski zdravnik pregledal, je ugotovil, da ko bo rodila, bo umrla. V Kralju je zavladala temačna žalost in moral je stopiti ven.

Čez čas je zaslišal otroški jok. Koliko hitro je mogel, je pritekel v kraljevsko spalnico in zagledal strašen a ob enem vesel prizor. Kraljica je ležala mrtva na postelji, zraven nje pa je bilo majhno dete. Kralj je za Kraljico jokal dvanajst noči in dvanajst dni. V mestu je bila žalost, a veselje za naslednico tega kraljestva.

Princesa Bella je odrasčala in odrasla v težavno najstnico. Tudi Kralj se je začel starati in ni bil več sposoben skrbeti za Bello, zato je za Bello skrbela varuška. Seveda kot vse običajne najstnice tudi Bella ni marala, da jo nekdo drug oblači in ji pravi kdaj mora hoditi spat.

In vsako jutro ista pesem: »Tukaj so vaša oblačila in spat danes pojdite še pred temo,« je dejala varuška. Bella pa je nekega dne imela tega dovolj in ji je povedala svoje: »Veš kaj! Če sm princesa, še ne pomeni, da se mrm lepo obnašat, ubogat modni stil ene starke, ki sploh ni kul in niti pod razno mi ne pravi, kdaj mormhojit spat , ker je dbestžurat s folkom in mojimi kulfrendi!«

Varuška je samo obstala z odprtimi usti in si mislila svoje. A to je bilo samo obdobje, ki so ga prestala vsa dekleta.

Bella je kmalu dopolnila 17 let . Nič več ni bila tako naporna. Njene oči so bile modre kot nebo, lasje beli kot sneg in ustnice rdeče kot vrtnice. Napočil pa je čas, ko je moral oče v vojno s sosednjo deželo. Seveda so zmagali, a v bitki je Kralj izginil.

Grajski sel je temu nežnemu bitju komaj povedal da je oče izginil. In ko je Bella to slišala, si ni mogla kaj, da ne bi zadržala solz.

Ker pa bi morala Bella postati naslednica, a ni bila polnoletna, se je izpolnilo temačno prekletstvo. Temu gradu je zavladala pol sestra Kraljice, ki pa je z Bello ravnala kot s sužnjem.

Nekega sončnega dne, ko je bilo sonce že visoko na nebu, je v grad prišel velik, postaven, mlad in bogat princ. Seveda ga je Kraljica takoj želela za moža in organizirala velik ples. Seveda pa je na ples prišla tudi Bella v beli obleki, dolgi se lesketajoči lepimi čevlji vse do njenega suhega trebuščka in njenih prečudovitih las.

Seveda sta se princ in princesa Bella takoj zaljubila na prvi pogled. Kraljica je bila zelo jezna in Bello poslala v temen gozd po črne jagode, ki rastejo samo tam.

Ko je Bella nabirala jagode je nekaj počilo. Bella zakriči: »Kdo je?!«

Bilo jo je na smrt strah in bil je princ, ki je šel za njo, saj ve, da v gozdu preži pošast. In takrat se je zgodilo: Princ je poljubil Bello in odločila sta se, da bosta skupaj za vedno in ju nebo nihče ločil. Pošast sta premagala. Izničil se je urok hudobne Kraljice in je prišel nazaj iz prekletstva Kralj.

Bila je svatba. Poročila sta se princ in princesa. Imela sta sedem otrok in živela srečno do konca svojih dni.

Eva Menhart, Tjaša Kodrič in Mojca Šeruga, 8. b ter Kaja Vorih, 8. a

POTEP PO GOZDU

V nedeljo po kosilu se je družina Kolarič odpravila v gozd. Mama in oče sta med potjo proti gozdu opozarjala sina Matjaža na vse nevarnosti, ki ti pretijo v gozdu. Ne tekaj po gozdu, je rekla mama, ker se lahko spotakneš ob korenine dreves. Ne kriči, ker prestrašiš gozdne živali. Oče je dajal: »Matjaž ne trgaj gob, ki jih ne poznaš, ker so lahko strupene, pa tudi brcati in uničevati jih ne smeš. Ne plezaj po drevesih, ker lahko padeš. Predvsem pa se ne oddaljuj od naju, da se ne izgubiš.« Ko so prispeli v gozd, je Matjaž pozabil na vsa opozorila staršev. Tekel je in tekel se spotaknil in padel na kostanjevo ježico. Začel je klicati očeta. Ko je oče prihitel do njega, ga je takoj skregal, »Matjaž! Kaj sem ti govoril!« Poškodba ni bila huda in skupaj so nadaljevali pot. Našli so, kar nekaj gob in kostanjev. Dogovorili so se, da si bodo kostanje spekli, goba pa bodo za juho. Matjaž se je marsikaj naučil. Predvsem pa, da moramo bili previdni.

Sara Drevenšek, 4. a

Zmešana glava

Enkrat v mestu sem srečala ga,
doma mi zdaj v glavi pesem igra.
Ne morem prenehati misliti nanj,
s tem pa težav ni nič manj.

Zdaj bolna doma
moram brati knjige
in jesti suhe fige.

Če po pravici povem,
zelo malo pojem
in maham z zastavo,

ker mi je čisto zmešal glavo.

Kaja Vorih, 8. a

NESREČNO ZALJUBLJENI MROŽ

Jožef Mrož je prišel na počitnice v Portorož. S klobukom na glavi in v stari kopalni obleki se odpravi na plažo. Tam pa sreča mlado Ribo in se zaljubi vanjo ...

Naslednjega dne se za na plažo še bolj uredi. Vzame sončna očala, kovček in gre na plažo. Vendar ribe ni bilo. Kar v kopalni obleki odhiti v mesto. Najde jo v mali kavarni »Ribjak«. Prisede in naroči koktajl, ampak riba odide. Jožef Mrož jo vidi pri notranjem bazenu hotela. Skoči v vodo, ki silovito pljuske iz bazena. Riba je ogorčena.

Spet se vidita v disku. Tam Mrož pokaže svoje plesne veščine in Riba je končno očarana. Ampak groza!

Skozi vrata diskoteke pride kuhar in reče: »O, kakšna velika riba!«

Kuhar zgrabi Ribo in z Mrožem se nikoli več nista videla.

Aleksander Štumberger, 6. b

POTEP PO GOZDU

V nedeljo po kosilu se je družina Kolarič odpravila v gozd. Mama in oče sta med potjo proti gozdu opozarjala sina Matjaža na vse nevarnosti, ki ti pretijo v gozdu. Ne tekaj po gozdu, je rekla mama, ker se lahko spotakneš ob korenine dreves. Ne kriči, ker prestrašiš gozdne živali. Oče je dajal: »Matjaž ne trgaj gob, ki jih ne poznaš, ker so lahko strupene, pa tudi brcati in uničevati jih ne smeš. Ne plezaj po drevesih, ker lahko padeš. Predvsem pa se ne oddaljuj od naju, da se ne izgubiš.« Ko so prispeli v gozd, je Matjaž pozabil na vsa opozorila staršev. Tekel je in tekel se spotaknil in padel na kostanjevo ježico. Začel je klicati očeta. Ko je oče prihitel do njega, ga je takoj skregal, »Matjaž! Kaj sem ti govoril!« Poškodba ni bila huda in skupaj so nadaljevali pot. Našli so, kar nekaj gob in kostanjev. Dogovorili so se, da si bodo kostanje spekli, goba pa bodo za juho. Matjaž se je marsikaj naučil. Predvsem pa, da moramo biti previdni.

Sara Drevenšek, 4. a

TRAGEDIJA, VEČJA OD SHAKESPEAROVE

V tej tragediji je glavna oseba gospod Mrož, silno zaljubljen v mladenko Ribo, ki pa ga ne mara. Mrož pride v Portorož na počitnice, se namesti v hotelu ter se odpravi na plažo. Tam zagleda lepo Ribo. Opazuje jo z velikim nasmeškom na obrazu. Ne more zbrati dovolj poguma, da bi jo osvajal. Prešinila ga je misel in je šel do nje.

Hotel ji je nekaj povedati, a ga je Riba prekinila: »Pusti me, moram domov.«

Vendar se je zgodilo, da je močan val zanesel Ribo na kopno, kjer ni imela zraka. Mrož jo je rešil in tako sta se zaljubila. Toda zgodila se je tragedija. Ko sta bila na zmenku, je Ribo ujel ribič in jo pred njegovimi očmi ubil.

Mrož je bil tako žalosten, da se je tudi sam ubil. A Riba sploh ni bila mrtva, le nezavestno je ležala v ribiški mreži. Ampak ko je videla mrtvega mroža, se je obesila na ribičev trnek.

Rok Ribič, 6.b

RONJA

Ronja je bila v gozdu zmenjena s prijateljem Birkotom. Odločila sta se, da bosta raziskovala gozd. Zaslišala sta šumenje listov. Mislila sta, da je samo zajček. Naenkrat mimo njiju leti senca. Odšla sta za njo in prišla v temni del gozda. Ugotovila sta, da sta se izgubila. Iz grmovja so se svetile rdeče oči. Ampak Ronja je pogumna deklica in je stopila bližje rdečim očem. Iz grmovja je skočila miška. Pogumno sta odšla naprej po poti. Mimo njiju spet leti senca, ki spušča čudne glasove. Sledita sta senci in prišla do drevesa. Ugotovila sta, da je bila to samo sova. Ko sta se vračala domov sta se, smejala svoji dogodivščini.

Amadeja Vinkler, 4. a

RECEPT ZA PROTIOSAMLJENI KROMPIR

Sestavine:

- krompir
- rep od pujsa
- voda
- korenje
- 1 jabolko
- 1 banana
- protiosamljeni prašek
- moka

Priprava:

V srednje velik lonec vlij vodo, nareži jabolko, banano, korenje in rep od pujsa, dodaj moko in mešaj pet minut. Za pol ure pristavi na štedilnik, nato dodaj protiosamljeni prašek.

Dober tek!

Vanessa Sagadin, 4. a

NAROBĚ SVĚT PO MOJĚ

Če nam v razredu je dolgčas ,
če je sendvič brez klobas ,
če ogenj gasilce gasi ,
če na ledu ne drsi ,
če žoga nas v gol zabija ,
če brez kmeta je kmetija ,
če brez svatov je gostija ,
če se slon miši ne boji ,
če rastlina človeka goji ,
če v Angliji ne dežuje ,
če vlada ne škoduje ,
če cirkus ne potuje ,
ker je to narobe svet ,
konca ne sme imet !

Filip Vidovič, 5. b

ZLATA VAS SKOZI JAMO

Nekoč pred davnimi časi je na velikem zelenem griču živela revna kmečka družina. Mama in oče sta komaj preživljala svojega dvanajst letnega sina Petra. Prišel je dan ko si je Peter moral poiskati delo. Poslovil se je od očeta in mame ves solzav in žalosten.

Napotil se je proti gozdu kjer je na koncu poti zagledal vas. Ves vesel je postal ko je zagledal veliko ljudi, pri katerih bi dobil delo. Ko je stopil do prve pekarnice se je napotil naprej do kovača. Naenkrat je zagledal veliko jamo, ki je bila zelo temna, ampak prečudovita. Prvo gospo, ki jo je videl je vprašal kaj je v tej jami. Gospa je poskočila v zrak in mu na tiho odgovorila, da je ta jama nevarna, da v njej biva pošast in da tisti, ki je šel noter v jamo ni več prišel ven. Povedala je, da je to legenda in da že v jamo ni sto let stopil noben človek. Ker ni verjel v te pravljice še je isto vprašal po videzu prijaznega gospoda. Odgovoril mu je, da še je mlad in naj ne dela teh bedarij. Slučajno še je isto vprašal starejšega možaka, ki je na pogled izgledal zelo star in dober po srcu. Star možak mu je samo odgovoril naj gre naprej v jamo za zakladom. Deček je v srcu čutil, da možak govori resnico. Ko je stopil pred jamo se je veliko ljudi zagledalo vanj in ga prepričevalo naj ne gre noter. Pogumno je vstopil v temno jamo in hodil naprej, dokler ni zagledal luči. Tekel je naprej in padel na nos. Pobral se je in zagledal svetlobo. Zjasnilo se mu je pred očmi in videl je veliko čudovito vas. Vsaka okna so bila iz zlata, hiše pa so bile velike. Za vsako hišo je stal hlev v kotu pa vrt. Videl je kovačijo, pekarno, šiviljstvo in tudi cerkev iz zlata. Ni mogel verjeti svojim očem ko je to vse zagledal. Obstal je in si ogledoval to zelo veliko vas. Preden je sploh stopil naprej ga je že ustavil prijeten možak. Ponudil mu je delo, hišo z zlatimi okni in vrati ter polno zlatnikov. Deček ni mogel biti bolj srečen kot je bil. Pozabil je na očeta in mater in vse misli prepustil v zlato dokler ni dopolnil 20 let. Vsi so ga že dobro poznali in večkrat je zmagal v konjskih dirkah. Ni mogel verjeti, da so mu ljudje prepovedali iti v to jamo, kjer za njo leži ta zlata vas.

Minili so lepi dnevi in meseci dokler ni v vas prišla pošast. Peter se je odločil, da ne po zapusti tega bogastva, zato se je odločil za napad. Vzel je zlati ščit in si pripasal zlato sabljo. Hodil je proti griču kjer je živela pošast. Ni ga bilo strah in bil je pogumen. Prišel je za grič in videl velikansko bitje. Imelo je štiri oči, grobo kožo in bil je podoben medvedu. Bil je zelo velik, vsaj za vso njegovo štirinadstropno hišo. Pogum se mu je nato v srcu zrušil, čutil je strah v telesu, v pošast pa je gledal z veliko jezo. V tem času je spoznal, da mu ne bo kos. Čeprav se je obrnil in naredil korak, ga je pošast slišala. Z vso močjo je zarjavela in se zagledala v prestrašenega Petra. Skočila je proti njemu. Peter se je prvi hip umaknil in tekel nazaj v vas. Pošast je tekla za njim. Peter se ni oziral nazaj le tekel je. Čez nekaj časa je ugotovil, da pošasti ni več za njim in tako je mirno odšel do vasi. Ko je prišel nazaj so ga vsi vaščani spraševali kaj se je zgodilo. Po zgodbi, ki jo je povedal so še ljudje postali bolj prestrašeni in zaskrbljeni, da bi se pošast vrnila. Peter jih je pomiril in jim pokazal grič za katerim živi to bitje. Od dahnili so si, saj se je grič komaj videl. Bilo bi nemogoče, da bi pošast prišla preden bi jo opazili. Minevala so leta in Peter je bil že star 25 let. Pošast še vedno ni prišla v vas, kar je pomirilo vaščane.

Peter je sedel za mizo in premišljeval kaj naj še naredi z vsem zlatom. Imel je že vse, tudi to kar niso imeli drugi. Naenkrat pa mu je po teh letih prešinel spomin na mamo in očeta. Ni si mogel predstavljati kako je lahko pozabil na njiju. Ure in ure je premišljeval o vrnitvi domov. Odločil se je, da se vrne domov in vzame vso zlato s sabo. Vso zlato, ki ga je imel je spravil v vrečo in zajahal proti jami z najboljšim črnim konjem. Pomahal še je v slovo vaščanom in gledal v to veliko prečudovito vas.

Ko je obstal pred jamo, se še je prej spomnil lepih trenutkov, ki jih je preživel. Stopil je v jamo in hodil naprej, naprej in naprej dokler ni videl samega zida iz kamna. Ni mogel več naprej, iskal je izhod, a ga ni našel. Začel je jokati in nato se je prikazal starec iz otroštva. Ni mogel verjeti, da starca spet vidi. Starec mu je le rekel, naj ubije to pošast in reši vaščane. Peter je sabljo dvignil v zrak. Starec se je nakremžil in rekel, da pošasti ne moreš ubiti s sabljo ampak z svetlečim kristalom. Preden je Peter hotel vprašati kje je ta kristal je starec nenadoma izginil. Napolnil se je nazaj v vas, dirjal je z konjem samo, da čim prej ubije to pošast. Vsi vaščani so ga začudeno pogledali. Mislili so si, zakaj je prišel nazaj. Peter se ni zmenil zanje in odhitel proti griču kjer je živela pošast. Najprej je razmišljal o kristalu in o tem kako bo to vse rešil. Spomnil se je, da mora najprej najti kristal, zato se je na hitro obrnil in šel proti gozdu. Minevali so dnevi in Peter je bil že ves utrujen od iskanja. Ni vedel ali obstaja več kristalov, ali je samo eden. Odločil se je, da bo odnehal. Usedel se je na kamen in začel po tiho jokati. Pogledal je v nebo in si močno zaželel spet videti mamo in očeta. Stisnil je pesti in mislil na starše. Naenkrat je odprl pesti in v levi roki je zagledal vijolično, čudovit kristal. Brez premisleka se je napolnil proti griču in nasmeh na njegovem obrazu se je razširil v smeh. S konjem je oddirjal k pošasti. Ko ga je pošast zagledala je planila na njega. Peter se ni bal, odprl je dlan ter kristal zapichil v pošast. Pošast se je spremenila v prelepo gospodično. Imela je dolge svetle lase, rožnata lička in prelepe svetlikajoče se oči. Peter ni mogel verjeti svojim očem. Prijel jo je za roko in oddirjala sta proti vasi. Ko sta prišla v vas je Peter vsem povedal to novico in to, da se je ta pošast spremenila v prelepo gospodično. Vsi so jo občudovali, Peter pa še najbolj, zato sta se poročila. Po enem mesecu je bil čas za odhod. S ženo je odšel proti jami. Vzel je le eno možnjo zlata, čeprav je vedel, da bi nazaj domov lahko odnesel cel kup tega bogastva. Ko sta bila na sredi poti v jami, je Peter zagledal luč. Bil je vesel, da je izpolnil nalogo. Dobil je vse, kar si je želel. Stopila sta s konja in se zazrla v staro Petrovo vas. Tekla sta vse do doma, zraven pa prepevala.

Vstopila sta v majhno hiško. Videl je mamo in očeta in jima skočil v objem. Mama ni mogla verjeti, da je to njen sin. Še bolj pa ni verjela, da je zraven imel ženo. Peter je položil možnjo zlatnikov na mizo. Očetu so se zaiskrile oči. Mama ga je vprašala kje je hodil toliko let. Peter je to hotel zadržati zase, zato je rekel, da to ni pomembno. Rekel je, da je pomembno to, da so vsi skupaj. Tako je ugotovil, da je družina veliko bolj pomembna od vsega zlata in da jih ne bi zamenjal za bilo katere zaklade. Kasneje si je Peter poiskal delo, živeli so srečno in bili so zdravi in zadovoljni. Najbolj pa je bilo pomembno to, da so se imeli radi.

Eva Kojc, 8. a

Roza-pink

Ja roza punca "čist je pink"
v torbici ima en kup smink.

Vsa raznata in svetleča
na pogled je kar zareča.

Črna omara polna magij
čevljev in oblek
v modi je to novi vek.

Nakupovanje v Chanelu
guccy-u in pradi
to ji je čist v navadi.

"Kasminšana" je ona vsa
zlahka bi jma
modno nisto sla.

Je ljubka "cute" in čisto in
zanjo rožnat je spomin

A nekatere punce menijo
drugeče namesto roza
oblekic raje nosijo klace.

Kaja Smolinger, 8. a

Vesolje

Vesolje je polna zvezd,
planetov in mlečnih cest

zvezdnih kometov
in risanih planetov.

Zemlja je rodni planet
kjerati pa clokštva svet.

Sonce je središče galaksije
raznih planetov ali ke umje.

Zemljim satelit je luna
njem sum je kakor angeloka
struna.

Eden od planetov je tudi
mars
na njem avtomobile ustvarja
dars.

Ni šče ne verjame da NLP-oh-
staja, a nekaterim se al-
čno s svojimi miti negja.

eno puzateljstvo

buze

15.10.2012 D.R.
Dajana Kojko

Tilina 9.11.
Glavica 4b

UTRINKI

ŠOLSKO GLASILO

Osnovne šole Breg

Rogaška c. 6

2250 Ptuj

Šolsko leto: 2012/2013

UREDNIŠKI ODBOR:

Nika KAPELE, 5. a

Tea LADIČ, 5. b

Rok RIBIČ, 6. b

Polonca ŠKERGET, 5. b

Maja Lucija TOMANIČ, 5. b

Eva VIDOVIČ, 5. b

Lana ŽGEČ, 5. a

Jan DREVENŠEK, 6. a

Mojca ŠERUGA, 8. b

Anja KAMENŠEK, 8. b

MENTORICI:

Simona KORNIK in Helga MIHELAC

Oktober, 2012

